

leto 1863, ki ga je pod naslovom „Sloga“ v lični okliki na svetlo dal gosp. Miroslav Vilhar. Razun navadnega koledarskega dela obsega mična knjižica priljudne pesmice resnega in šaljivega zapopadka, — žaloigro v 2 djanjih pod naslovom „Slep ni lep“, in pa pesmico z napevom in 2 polki za klavir. Velja le 40 soldov in se dobiva v bukvarnici Giontiniovi in Lerherjevi. Svesti smo si, da bode dobro došel ta koledarček tudi našim domoljubnim gospém in gospodičnam.

— Današnjim „Novicam“ priloženi „Oglasnik“ razglša oznanilo gosp. Franca Smrekar-ja, kterege priporočamo posebni pozornosti naših bravcov; našli bodo med drugim v njem, da tisti, kdor želi to ali uno prodati, ali tisti, kdor hoče kaj kupiti, v gosp. Smrekarju ima posebno pripravnega in ročnega posrednika.

— Čitavnica tukajšna se je pretekli teden, čeravno vse poslopje ni še dodelano, preselila v svoje novo stanovanje v gosp. Souvanovo (poprej dr. Rudolfovo) hišo, nasproti kazini.

— Danes (v sredo) opoldne pride po železnici iz Dunaja Njih eksc. c. k. deželni poglavar baron Schloissnigg.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

V državnem zboru se je pretekli teden godilo sledeče: Gospôska zbornica je v seji 22. t. m. z obžaljevanjem sprejela naznanilo smrti svojega uda g. knezoškofa Slomška; potem je v tretje pretresala postavo za državne dohodke in stroške letošnjega leta in svoje sklepe, ker so še nekoliko razločni od sklepov zbornice poslancov, še enkrat poslala v obravnavo tej zbornici; dalje je potrdila nemško kupčijsko postavo za vpeljavo v našem cesarstvu, in ravno tako tudi dostavke, ki jih je zbornica poslancov naredila pri fevdni postavi. V seji 23. t. m. je zbornica gospôska brez besedovanja potrdila predlog zastran tiskarne postave in kazenskega ravnanja o tiskarnih zadevah in pa kazenske novine, tako, kakor ga je nasvetoval odbor sestavljen iz udov gospôske in doljne zbornice. Nobeden v zbornici gospôski se ni oglasil zoper kazensko novino, po kateri so kazenske postavne bukve dopolnjene, pa tudi zlo poojstrene. 5. oddelek te novine, proti kateremu se je zbornica poslancov izprva na vso moč branila, pa ga v seji 22. t. m. z 75 glasov zoper 64 vendar-le sprejela, določuje, da v §. 487.—491. in §. 496. civilnega kazenskega zakonika in §§. 760.—764. in §. 769 voj. kaz. zak. naštetih pregreški in prestopki veljajo tudi takrat in se imajo službeno (sodno) zasledovati, kader je kdo čast razžalil državnega zbora, deželnega zbora, javne uradnije, cesarske armade, cesarskega mornarstva; tudi ima zavoljo javnega prida ces. državni pravdnik pravico, z dovoljenjem razžaljenega ali njegovega predstavljenega, tožiti vsakega, ki je v časniku ali kakem drugem tisku po §. 493. kaz. zakonika razžalil kakega cesarskega ali družega javnega uradnika ali služabnika, vojaka ali duhovna. Ako bi bilo vsigdar gotovo: kaj je razžaljenje, kaj ne, bi ta nova postava nobenega pisatelja ne plašila, kateri ima toliko poštenja, da po krivici ali hudobii ne krati nikomur časti očitno; al' ker meja, kdaj odkritosrčna beseda postane razžaljiva, utegne zdaj širja, zdaj ožja biti, vsak lahko zapopade prihodnji težavni stan časnikarstva; zato ni čuda bilo, da je 64 poslancov glasovalo zoper to novo postavo in le 11 več za njo. Smešno je bilo pri tej obravnavi viditi, kako je liberalec Kuranda, ki se je poprej zlo repenčil zoper to novino, peté odnesel, ko je prišla vrsta na glasovanje, da je bil vsak poslanec z imenom poklican: ali je za ali zoper novino. — V seji 24. t. m. je zbornica poslancov soglasno z zbornico gospôsko potrdila postavo, da se leta 1815 vpe-

ljana izredna doklada na cukar iz pese za leto 1863 od 20 odstotkov (percentov) poviša na 30. Potem se je začelo pretresovanje zavoljo bankovcov, ki jih izdaja dunajska banka. To je za dnarstvo naše prevažna stvar, kateri bo sledila brž potem druga važna reč, namreč davkova. Ministerstvo je predložilo postavo, po kateri naj državni zbor sklene povišanje davkov za 3 prihodnje leta in sicer zemljišni (gruntni) davek naj se poviša na 5 dvanajstink ($\frac{5}{12}$), to je za nekoliko manj kot za polovico navadnega davka (brez doklad), hišni razredni davek, pridobitni davek in dohodkini davek pa naj bode še enkrat toliki kot dosihmal. O tej zadevi se posvetuje zdaj še le za to izvoljeni zbor. — Na Dunaji je zdaj nek več deželnih poglavarjev iz različnih dežel, da jim ministerstvo daje sporočila za prihodnje deželne zборе, kateri se imajo po nekterih novicah že mesca decembra, po družih pa mesca januarja začeti. — Sliši se, da, ko pride nova tiskarna postava na dan, bojo cesar pomilostili vse vrednike časnikov, ki so bili dosihmal po stari postavi v ječo obsojeni. — Presvitla cesarica bode nek čez zimo zavoljo mečjega zraka se podala v Benetke. — Železnica iz Maribora v Celovec se bo vendar nek odprla prihodnje spomlad ali poletje; Korošci je pričakujejo že silno težko. — C. k. uradnikom, ki so na Hrvaškem in v Slavonii služili in so prišli ondi ob službo, pa vendar do konca tega leta vživajo še celo svojo plačo, ne bo ta cela plača po novem letu več ostala, ampak odmerjena jim bo po postavnih predpisih. — Vrednik „Narod. Listov“ v Pragi dr. Gregr je šel 27. dan t. m. v ječo; pa je nek spet tožen zavoljo 7 sostavkov. — Tisučletnico pokristjanjenja Slovanov na Moravskem po sv. Cirilu in Metodu bodo prihodnje leto neki tako-le obhajali: Praznik teh dveh svetnikov bodo od 9. marca preložili na pripraven poletinsk dan. Poslednji večer letošnjega leta bodo pri vseh cerkvah eno celo uro zvonili, ravno tako na novega leta dan 1863. Pri vsaki fari se bo celi teden popolnoma odpustek dobival. Na Velehradu bodo trpele svečanosti do konca leta 1863. — Banska stolica, kot druga stopnja, je obsodila g. Kvaternika za 6 tednov v težko ječo in potem v izgon iz Avstrije. Zoper to rabsodbo se je pritožil do više sodnije sedmorice v Zagrebu. — Nekega ponarejevalca novih bankovcov so v Genfu v Švajci zasačili; dobili so pri njem 1000 bankovcov po 10 goldinarjev. — Tako imenovani „kupčijsk nemški dan“ v Monakovem od 14. do 18. t. m. ni bil colni zvezi avstrijski ugoden; večina zbora je sklenila, da se nikakor ne sme overati hitra kupčijska pogodba francozka. — Na Laškem je vse pri starem; za Italijo veje iz Pariza neprijazna sapa; ves nevoljen je nek unidan kralj v ministerski seji ob mizo udaril, rekši, da je že sit tega cincanja; če ne gremo v Rim, pa gremo nad Benetke. S temi besedami je zapustil sejo. Garibaldi tu gré slabo; zdaj vejo, da ima še kuglo v nogi; nogo mu bo treba odžagati, pa teško, da bo prestal to operacijo. — Najvažnija novica poslednjih dni je pa ta, da je tako hud punt se vnel na Grškem, da je kralj Oton odpovedal se vladarstvu in s kraljico vred zapustil deželo; kam je bežal, še ni znano. V imenu ljudstva in vojaštva se je nek ustanovila začasna vlada, ktera je odstavila kraljevo rodovino (parsko). Čeravno na Grškem punti niso bele vrane, je vendar ta huda prekucija osupnila svet, kateri še ne vé: kdo jo je vnel, kaj bo iz nje, kako se bojo različne evropejske vlade ustavile proti nji, in ker je grškemu kraljestvu Turčija bližnja sosedja, spet utegne orientalsko vprašanje od druge strani priti na vrsto.

Vsem prijaznim Ljubljancem, ki so mojega Alfonza na Božji vrt spremili, najsrčnejšo hvalo!

V Ljubljani 24. okt. 1862.

Miroslav Vilhar.